

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 7. jula 2014. god.
Br.ref.:RK667/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI05/14

Podnosilac

Bejtullah Sogojeva

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda,
Rev. br. 396/2012, od 11. septembra 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Podnosilac zahteva je g. Bejtullah Sogojeva sa prebivalištem u Prištini.

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Vrhovnog suda, Rev. br. 396/2012, od 11. septembra 2013. god., koja je uručena podnosiocu zahteva 18. decembra 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar zahteva je ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda kojom podnosilac zahteva tvrdi da su njegova prava garantovana članom 31 [Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje] i članom 49 [Pravo na Rad i Obavljanje Profesije] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) povređena.

Pravni osnov

4. Član 113.7 Ustava, član 22. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilo 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 17. januara 2014. god., podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 31. januara 2014. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI05/14, imenovao sudiju Ivan Čukalović za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI05/14, imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 12. februara 2014. god., Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 19. maja 2014. god., nakon što je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, Veće za razmatranje je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

9. Podnosilac zahteva je bio zaposlen u Institutu za medicinu rada u Obiliću kao komercijalni koordinator sve do 15. avgusta 2006. god. Tog dana, njegov radni odnos je prestao, jer je on navodno dostigao starosnu granicu za penziju.
10. Prema podnosiocu zahteva, u njegovoj radnoj knjižici pogrešno je navedeno da je rođen 15. marta 1941. god., kada je on u stvari rođen 15. avgusta 1942. god. Dakle, njegov poslodavac je pogrešno izračunao njegovu starosnu granicu za penzionisanje i kao posledica toga, morao je da se penzioniše godinu dana pre nego što je dostigao starosnu granicu za penzionisanje.
11. Dana 15. avgusta 2006. god., podnosilac zahteva je pokrenuo parnični postupak pred Opštinskim sudom u Prištini. Nakon toga, 8. decembra 2008. god.,

Opštinski sud je doneo presudu (Cl. br. 161/2007) i usvojio zahtev podnosioca. Poslodavac podnosioca zahteva, kao tuženi u postupku, bio je obavezan da nadoknadi podnosiocu zahteva njegove godišnje lične dohotke i troškove postupka.

12. Tuženi je blagovremeno izjavio žalbu na presudu Opštinskog suda u Prištini od 8. decembra 2008. god., Okružnom sudu u Prištini.
13. Dana 15. septembra 2009. god., Okružni sud u Prištini je doneo presudu (Ac. br. 569/2009) i ukinuo gore navedenu presudu Opštinskog suda. Dakle, predmet je vraćen Opštinskom sudu u Prištini.
14. Dana 22. aprila 2011. god., Opštinski sud u Prištini je doneo presudu (C. br. 2360/09) i odbio zahtev podnosioca. Podnosilac se žalio na tu presudu.
15. Navedena presuda Opštinskog suda u Prištini je potvrđena presudom Okružnog suda u Prištini od 24. januara 2012. god. (Ac. br. 1356/2011).
16. Na presudu Okružnog suda u Prištini od 24. januara 2012. god., podnosilac zahteva je izjavio reviziju Vrhovnom sudu Kosova. On tvrdi da je osporena presuda doneta u suprotnosti sa Zakonom o parničnom postupku.
17. Dana 11. septembra 2013. god., Vrhovni sud je doneo presudu (Rev. br. 396/2013) i odbio reviziju podnosioca kao neosnovanu.
18. U obrazloženju presude, Vrhovni sud je, *inter alia*, naveo “[I]z spisa predmeta, a to ne pobija ni tužilac, proizilazi da se u dosijeu kod tuženog, gde je tužilac radio, nalazi njegova radna knjižica i izvod iz matične knjige rođenih iz kojih se utvrđuje da je tužilac rođen 15.03.1941. god., i da na osnovu ovih dokaza ... prestaje radni odnos...jer je ispunio uslove za penzionisanje. Odluka Stalne komisije za razmatranje žalbi u Departmanu za civilno stanje, na zahtev tužioca za ispravljanje datuma rođenja je doneta 09.02.2007. god., odnosno godinu dana nakon donošenja odluke o penzionisanju.”
19. Shodno tome, Vrhovni sud nalazi da su, u parničnom postupku podnosioca zahteva, činjenice slučaja pravično i potpuno utvrđene i nije došlo do povrede materijalnog prava.

Navodi podnosioca

20. Podnosilac zahteva tvrdi da “u sprovedenim postupcima nije bilo pravičnog i nepristrasnog suđenja i pošto je pravo na rad ..., jer se nijedan sud ... na osnovu dokumentacije ... utvrdilo da je tužilac rođen 15.08.1942. god., a ne ... 1941. godine.”

Prihvatljivost zahteva

21. Sud primećuje da, kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca zahteva, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
22. Može se jasno primetiti iz gore sažetih tvrdnji podnosioca zahteva da podnosilac osporava samo da li su redovni sudovi pravilno primenili materijalno pravo. Podnosilac zahteva se dalje ne slaže sa činjeničnim nalazima Vrhovnog suda u pogledu svog slučaja.
23. U tom smislu, Sud primećuje da je podnosilac zahteva iscrpeo sva raspoloživa pravna sredstva propisana Zakonom o parničnom postupku i da je Vrhovni sud uzeo u obzir i odgovorio na njegove žalbe po pitanju zakona.
24. Sud podseća da ne postupa kao sud četvrtog stepena kada razmatra odluke donete od strane redovnih sudova. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, *Garcia Ruiz protiv Španije* [VV], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud o ljudskim pravima [ESLJP] 1999-I, vidi takođe rešenje o neprihvatljivosti u slučaju br. 70/11, podnosioci zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda, A. br. 983/08 od 7. februara 2011. god.).
25. Sud dalje primećuje da sama činjenica da podnosilac zahteva nije zadovoljan ishodom slučaja, ne može da opravda argumentovanu tvrdnju povrede člana 31 Ustava (vidi *mutatis mutandis* presuda ESLJP zahtev br. 5503/02, *Mezotur Tiszazugi Tarsulat protiv Mađarske*, presuda od 26. jula 2005. god.).
26. Proizilazi da je zahtev očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36 (1) c) Poslovníka, koje propisuje "*Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan*".

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 36 (1) c) Poslovnika, na sednici održanoj 19. maja 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona; i
- IV. Odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Prof. dr Ivan Čukalović

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani